

Чи звільняються від сплати земельного податку ФО, які брали участь в антитерористичній операції (в операції об'єднаних сил) та чи передбачено зменшення розміру орендної плати за землі державної та комунальної власності для таких осіб?

ЗІР, категорія 112.04

Відповідно до п. 286.1 ст. 286 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI зі змінами та доповненнями (далі – ПКУ) підставою для нарахування земельного податку є дані державного земельного кадастру.

Згідно зі ст.ст. 269, 270 ПКУ платниками земельного податку є власники земельних ділянок, земельних часток (паїв) та землекористувачі, а об'єктами оподаткування – земельні ділянки, які перебувають у власності або користуванні, та земельні частки (паї), які перебувають у власності.

Нарахування фізичним особам сум земельного податку проводиться контролюючими органами (за місцем знаходження земельної ділянки), які надсилають (вручають) платникові за місцем його реєстрації до 01 липня поточного року податкове повідомлення-рішення про внесення податку за формою, встановленою у порядку, визначеному ст. 58 ПКУ (абзац перший п. 286.5 ст. 286 ПКУ).

Податок фізичними особами сплачується протягом 60 днів з дня вручення податкового повідомлення-рішення (абзац перший п. 287.5 ст. 287 ПКУ).

Водночас згідно з п.п. 281.1.4 п. 281.1 ст. 281 ПКУ від сплати земельного податку звільняються ветерани війни та особи, на яких поширюється дія Закону України від 22 жовтня 1993 року № 3551-ХІІ «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» зі змінами та доповненнями (далі – Закон).

Ветеранами війни є особи, які брали участь у захисті Батьківщини чи в бойових діях на території інших держав. До ветеранів війни належать: учасники бойових дій, особи з інвалідністю внаслідок війни, учасники війни (ст. 4 Закону).

Тобто, від сплати земельного податку звільняються фізичні особи, які брали участь в антитерористичній операції (в операції об'єднаних сил), та відповідно до норм Закону визнані ветеранами війни. При цьому звільнення від сплати податку за земельні ділянки поширюється на земельні ділянки за кожним видом використання у межах граничних норм, встановлених п. 281.2 ст. 281 ПКУ:

- для ведення особистого селянського господарства – у розмірі не більш як 2 гектари;
- для будівництва та обслуговування житлового будинку, господарських будівель і споруд (присадибна ділянка): у селах - не більш як 0,25 гектара, в селищах – не більш як 0,15 гектара, в містах – не більш як 0,10 гектара;
- для індивідуального дачного будівництва – не більш як 0,10 гектара;
- для будівництва індивідуальних гаражів – не більш як 0,01 гектара;
- для ведення садівництва – не більш як 0,12 гектара.

Крім того, органи місцевого самоврядування встановлюють ставки плати за землю та пільги щодо земельного податку, що сплачується на відповідній території (абзац перший п. 284.1 ст. 284 ПКУ).

Що стосується орендної плати за земельні ділянки державної та комунальної власності, то її розмір встановлюється у договорі оренди між орендодавцем (власником) і орендарем. При цьому норми ПКУ не передбачають зменшення розміру орендної плати.